

Vinh Điện Bàn Trần Thát Đạt

AH Trần Trung Trực

Hơn 50 năm về trước, tôi và bạn Trần Phát Đạt cùng theo học trường Cao Đẳng Công Chánh Phú Thọ. Chúng tôi không giao tiếp nhiều, chỉ thấy nhau trong lớp học. Hai bạn Đạt và Út, em ruột của bạn, thường đèo nhau đi học. Bạn Trần Văn Út người thì cao ráo, đẹp trai, khác hẳn bạn Đạt, người thấp và thường thôi.

Năm 1966, tôi tập sự tại khu Bắc Công Chánh Nam Phần, bạn Đạt, bạn Út và cô Chi thì tập sự tại Sài Gòn Thủy Cục. Cả hai sở và Sở Kiểm Soát Xe TỰ ĐÔNG đều nằm trong một công ốc ở đường Nguyễn Thông.

Hồi đó, anh Nguyễn Văn Giới, K6KSCC, và hầu hết đều khen cô Chi có một cặp mắt bồ câu thật đẹp và quyến rũ. Tôi cũng thấy vậy, nên khi rảnh rỗi trong khi tập sự, thì lên tầng thứ ba tán cô Chi. Có một hôm, trong khi đùa cợt nói chuyện với cô Chi, tôi nhờ cô giới thiệu cho tôi một người bạn gái, thì cô Bích Thuận đi qua, và cô Chi liền giới thiệu cho tôi. Từ ngày đó, duyên nợ đã gắn liền chúng tôi lại với nhau. Vậy, cô Chi chính là bà mai của chúng tôi.

Sau khi ra trường, tôi, bạn Đạt, bạn Út và bạn Bê chọn Tòa Đô Chánh làm việc. Trong Khối Chuyên Môn, Tòa Đô Chánh có 4 phòng đặc biệt thì bốn chúng tôi nắm cả. Bạn Đạt là cựu trưởng phòng Biện Thiết, còn tôi là cựu trưởng phòng Công Tác, sở Thiết Kế. Bạn Út là cựu trưởng phòng Kiều Lộ Chợ Lớn, bạn Bê là cựu trưởng phòng Kiều Lộ Sài Gòn, sở Công Chánh. Tuy cùng làm chung với nhau cùng sở, tôi với bạn Đạt không liên lạc mặt thiết.

Sau năm 75, tôi may mắn được sang Mỹ lập nghiệp, tái tạo lại đời sống, bạn Đạt và Út vẫn còn kẹt ở Việt Nam. Khoảng hơn 10 năm sau, tôi được trở lại về thăm Quê Hương, có tổ chức bữa họp mặt bạn bè cũ, thì được biết bạn Đạt và cô Chi đã thành gia thất với nhau. Tôi không hiểu tại sao, hai

người không làm duyên nợ với nhau trước đây, khoảng 15 năm, thì hay biết mấy, và đã có con cái lớn rồi.

Vợ chồng bạn Đạt

Chúng tôi và vợ chồng Đạt từ ngày đó, mỗi lần chúng tôi về Việt Nam thường liên lạc với nhau. Tuy không cởi mở như những bạn khác, nhưng không cầm nín như hồi đi học hay ra trường và làm với nhau cùng một sở.

Chúng tôi thành thật cảm ơn cô Chi đã kết nối chúng tôi với nhau và bây giờ chúng tôi được một đại gia đình hạnh phúc.

Ai cũng có một số mệnh riêng. Chúng mình đã có 4 năm học chung và 8 năm làm chung một sở làm. Tuy không gần gũi chia sẻ, nhưng tình bạn không bao giờ sút mẻ. Chúng tôi mong rằng bây giờ bạn đã trả hết nợ đời, về yên nghỉ nơi Vĩnh Cửu, xin cầu bầu cho vợ con bạn có một đời sống mạnh khỏe và hạnh phúc hơn. Xin bạn luôn cầu bầu cho những bạn đồng khóa được một đời sống khá hơn về sức khỏe và hạnh phúc. Tôi nhớ, nhờ bạn, tôi và Vĩnh Quý đi bác sĩ và khám phá mình bị sỏi trong thận.

Tôi mong rằng bây giờ bạn không còn đau đớn, khổ công tập luyện, mà ở trong thế giới Vĩnh Hằng, giúp cho dân tộc ta được Tự Do và Độc Lập, đừng để giặc Hán đô hộ.

Thân ái chào vĩnh biệt bạn.

AH Trần Trung Trực